

τωμένη έφορούσε ένα χαπέλο ανοιχιάτικο πολύ πα-
ράξενο.

Πολλοί έκμαχροναν την εύμορφιά της μ' εκείνη
ήτο τόσο υπερέφανος διά τ' χαπέλο, ώστε όλα τ' α-
βλέμματα τ' απέδιδε εις τ' κάλυμμα τ' κεφαλ'ης
της, και πολύ εύγνώμων διά την μοδίσταν ή οποία
τ' έκαιε τόν άρμονικόν συνδυασμόν, έλησμένει ν' εύ-
χαριστήση και τόν Θεόν, ό οποίος τήν έκαιε τόσο
ώραιο.

Τέτοιος είνε ό άνθρωπος, όπου ό ίδιος πολύ προσέ-
χει, νομίζει ότι όλοι προσέχουν. Αυτά άφεντικό
μου, σου γράφω κατ' τ' παρόν και σε παρκαλώ ν' α-
πιστρέψης γρήγορα από πόδο μ'ήν τύχη και δέν εύ-
ρης τόν Ροζινάντη ζωντανό και τή Δουλοσινέ άφο-
σιωμένη.

Μ' είτε άργήσης είτε όχι, θ' εύρης πάντα πιστό
τόν θεοφοβούμενο δούλό σου

ΣΑΝΚΟ ΠΑΝΣΑΝ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

'Αλήθεια ό αιών μας είναι αιών τ'ης πρακτικό-
τητος.

'Εκμεταλλεύεται όλα... και τ' άγνότερα άκόμη
αίσθήματα.

Είναι φανερός ό υπερβολικός ένθουσιασμός διά τόν
δαφνοστέφανο νικητή του Μαρθωνίου, τόν Λούη.
'Ε! λοιπόν και αυτά δέν άργησε ν' α έκμεταλ-
λευθ'η. 'Η πόλις μας γέμισε κυριολεκτικώς από εικό-
νες, πού παριστάνουν μ'ήν φουστανέλλα του και
τήν σημαία σ'τά χέρια τόν νικητή.

Δέν ήτο τυχαίον, άπεναντίας φαίνεται πολύ με-
λετημένο τ'ο σχέδιο και απόδειξις ή τιμή πού που-
λούν τίς εικόνες: ένα γροσάκι μόνο. Και βέβαια
ποιός θ' α φιλαργυρευθ'η για τόν Λούη και δέν θ' α δώ-
ση τ'ο γροσάκι, πού έτσι σάν τόν βλέπη σ' τ'ο μαγα-
ζί του (γιατί αυτή ή τάξις τών ανθρώπων έχει τόν
άγνότερο και τυφλότερο ένθουσιασμό) ν' αισθάνεται
άκόμη τήν ίδια γλύκα πού δοκίμασε στήν πρώτην
άγγελία τ'ης νίκης.

Θαρώ πώς βγήκαν πειό κερδισμένοι, όσοι δέν π'η-
γαν στους 'Αγώνες: κερδισμένοι υπό τήν έποψιν ότι
δέν έξόδευσαν και έμαθαν και... είδαν σχεδόν τ'α αυ-
τά πράγματα από φωτογραφίες και έφημερίδες.

Φυσικά συνέβη, αυτοί πού π'ηγαν, είτε εξ αίτίας
του πολλού συνοστισμού, είτε ποιός ξέρει από τί άλ-
λο, ν' α μ'ή είμπορέσουν ν' ιδούν όλα και ν' τους διέ-
φυγαν και λεπτομέρειαι όχι μόνον αλλά και ούσιώδη
πράγματα, τ'α όποια έμαθαν από τ'ας έφημερίδας,
διότι είξυραν, πώς στήν έπιστροφή πρέπει ν' α φα-
νούν ότι είδαν και ήκουσαν όλα.

Κάποιος, πού π'ηγε, μού τάλεγε: μ' α μού φαί-

νονται, όσο έξακολουθούσε, πώς τ'ήκουσα κι' άλλη
φορά: διά μ'ια στιγμή θάρ'εφα πώς μού τ'α ξαναείπε:
έξαφνα θυμήθηκα πώς τ'α διάβασα, τόσο ό εύλογη-
μένος δέν φαντάσθηκε ούτε ένα κόμμα ν' α άλλάξη.

Όστε δέν άζιζε τόν κόπο για τ'ο λίγο πού μάθην
εξ αυτοφίας ν' α υποβληθ'η κανείς σε τόσο υπερβο-
λικός κατ' αναλογίαν θυσίας.

Παρηγοριά μας, ε;

* *

Μόνον οι άγωνισταί δέν κάμουν τ'α δυσκολοκα-
τόρθωτα γυμνάσματα και ή φιλολογία και αυτή
τους ακολουθεί κατ' βήμα.

'Ενας 'Αμερικανός, γράφει γαλλική έφημερίς, έ-
γραψεν όλόκληρο μελόδραμα, εις τ'ο όποιον αδύνατον
ν' α βρεθ'η τ'ο γράμμα i

Δύσκολο δέν είναι έτσι; και τόσο δυσκολότερο
όσον και άνωφελές και άχαρο μάλιστα.

'Αλλοτε ό Rondelet, γάλλος αυτός, έκαιε τ'ο
αυτό μ'ή διαφορά ότι αυτός άπέφυγε τ'ο a

Παρόμοιες ιδιοτροπίες, στήν συγχουργία όμως,
βρίσκονται αρκετές στον Banville και στους μιμη-
τάς του οι όποιοι κατώρθωναν ν' α κάμουν όμοιοκα-
ταλήτους όλόκληρους λέξεις. Αυτοί έπωνομάσ-
θησαν «ροτσιλιδισταί» διά ν' α συμβολίσουν τόν
πλούτον τ'ης ρίμας.

'Αλλά και αυτούς τους πέρασαν άλλοι, πού έγρα-
ψαν όμορφώως όλους τους πόδας του στίχου.

Dans ces «bois» beaux, laqués

Rideaux et dais moroses,

Danse et bois, beau laquais !

Ris d'oser mots roses !

Μ' αυτό όμολογουμένος άνέβηκαν ούτοι οι τελευ-
ταίοι τ'ο ύψηλότερο σκαλοπάτι, αλλά κρίμα στον
κόπο τους, γιατί, εκεί πού κυνηγούν τ'ο σχήμα, χά-
νουν τήν ιδέα.

Τέτοια φιλολογικά παίγνια αρκετά νόστιμα έ-
γραψε και ό Ραπτάρχης. Θυμούνται πού είδα ένα
ολόκληρο τόμο δικό του.

'Αλλά τ'ο πρωτοτυπώτερο ήταν αυτό, πού έγραψε
ένας γάλλος. 'Επέστρεψε άπ' τήν Μαδαγασκάρη
και από τήν στενοχώρια του μεσ' σ' τ'ο άτμόπλοιον
έγραψε όλόκληρο διηγηματάκι με έθιμα τών εκεί
μαύρων εις τ'ο όποιον άπομιμούμενος τήν μουσικήν
τ'ης γλώσσης των άπέφυγε ν' α μεταχειρισθ'η άλλο
φωνήεν έκτός του a.

* *

Και μ'ια πολύ χαρακτηριστική περιγραφή άμε-
ρικανού.

Ό Κύριος Χόλ, άνήκων εις τόν άγγλικανικόν
κλήρον έκαιε τελευταίως ένα ταξείδι στήν 'Αμερική

και ἐδημοσίευσε ὁλόκληρον τόμον ἐντυπώσεων· ἐν οἷς καὶ τὸ ἐξῆς νόστιμο.

«Ένας ἔμπορος ἐκ Σικάγου πῆγε μιὰ μέρα στὸ γραφεῖον τοῦ κατενθουσιασμένος». Ὁ συντάκτης τοῦ τὸν ρώτησε τὸ αἷτιον τῆς χαρᾶς τοῦ καὶ ὁ τίμιος *Γαγκι* τοῦ εἶπε: «Ὁ ἱατρός μου μὲ συνεβούλευσε νὰ ἔλθω πεζῇ ἀπὸ τὸ σπίτι μου ἕως τὸ γραφεῖο. Ὑπῆκουσα λοιπὸν καὶ αὐτὸς ὁ πρωῒνός μου περίπατος μοῦ ἐπέτρεψε νὰ κάμω τρεῖς καλὰς πράξεις· συνήντησα κοντὰ σέ μίαν ἐκκλησίαν μιὰ πτωχὴ γυναῖκα ποὺ ἔκλαιε ἀπαρηγόρητα καὶ βαστοῦσε ἕνα μωρὸ στὴν ἀγκυλιά της. Τὴν ρώτησα τὴν αἰτία τῆς θλίψεώς της καὶ μοῦ ἀπήντησε πῶς ἦταν ἀπὴλπισμένη διότι ὁ ἱερεὺς ἤρνεϊτο νὰ βαπτίσῃ τὸ μωρὸ της διότι δὲν εἶχε νὰ τὸν πληρώσῃ ἕνα δολλάριο. Ἐβγάλα ἀπὸ τὴν τσέπη μου ἕνα τραπεζογραμμάτιον ἐννέα δολλαρίων καὶ εἶπα στὴ γυναῖκα νὰ πληρώσῃ τὸν παπᾶ καὶ νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃ τὸ ὑπόλοιπον. Ἔτσι καὶ ἔγινε: ὕστερ' ἀπὸ ἕνα λεπτὸ ἐπέστρεψε καὶ μοῦ ἔφερε δυὸ δολλάρια. Καὶ ἔκλαιε ἀκόμα ἀλλὰ τώρα πλέον ἀπὸ εὐγνωμοσύνην... Δὲν ἔχω δίκαιον νὰ χαίρωμαι. Πρωτὸν τὴν ἔκαμα νὰ μὴ κλαίῃ, δευτέρον ὁδήγησα τὸ παιδί της στὸν δρόμον ποὺ φέρει στὸν οὐρανὸν καὶ τρίτον κατώρθωσα νὰ ἀλλάξω ἕνα κίβδηλλο τραπεζογραμμάτιο ποὺ δὲν εἴξευρα πῶς νὰ τὸ περάσω!...»

Ἄξιός ὁ μισθός του.

Γ. Ι. Κάρ.

Τὰ βάσανα τοῦ βίου.

Νᾶχης ἕνα χαριτωμένο παιδάκι, ποὺ τῶπαν πῶς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πῇ ψέμματα. Ὑστερα νᾶρθη καμμιὰ θειά σου ἀπ' ἐξω, γεροντοκόρη, ἡ ἄτεκνος χήρα, ἡ ὁποία ἔχει ἑκατὸν χιλιάδες φράγκα εἰσόδημα. Τὸ παιδάκι σου νὰ πηδήσῃ στὰ γόνατά της καὶ ὅπως τῶμαθες νὰ μὴ λήθῃ ψέμματα νὰ τῆς πῇ: Ἔλα νὰ σοῦ μετρήσω τῆς ρυτίδες τοῦ προσώπου σου... μιὰ, δυὸ, τρεῖς, τέσσαρες πέντε κτλ.

* *

Νὰ βλέπῃς στὴν ἐσπερίδα ὅλων τὰ βλέμματα κρυφωμένα ἀπάνω σου· νὰ τὸ ἀποδίδῃς στὸν θρίαμβον τοῦ τελευταίου ἄρθρου ποὺ δημοσίευσες καὶ ἔξαφνα κάποιος νὰ σοῦ πῇ πῶς... ἔχασες νὰ βάλῃς γραβάτα!..

* *

Νὰ διηγῆσαι πῶς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν σοῦ συνέβη κατὰ ἀρκετὰ περίεργο εἰς τὸ ὅποιον προσθέτεις καὶ μερικὰς λεπτομερείας καὶ ἀφοῦ τελειώσῃς ν' ἀκούσῃς τὴν κυρία τοῦ σπητιοῦ νὰ σοῦ πῇ: «Μὰς τὸ εἶπατε αὐτὸ καὶ πρὸ δύο ἐτῶν ἀλλ' ὅχι ἀπαράλλακτα!»

Aurélien Scholl.

Μικρὰ χαρτάκια.

4. Ποῖος εἶναι ὁ μεγαλύτερος ποδοστής ;

5. Πότε γελᾷ κἀνείς περισσότερον ;

6. Ποῦ σταματᾷ τὸ βλέμμα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ τοῦ κακοῦ ;

Ἡ Ἠχὼ δέχεται ἀπαντήσεις ἐντὸς τῆς δεκαπενθημερίας.

*Oui! je conviens avec vous
Que tous les poètes sont fous
Mais comme poète vous n'êtes
Tous les fous ne sont pas poètes*

Ἡ μετάφρασις ἑμμετρος — εἰς δημῶδη ἢ καθαρεύουσαν — ἀποστέλλεται ἐντὸς δεκαπενθημερίας.

Ἀλληλογραφία.

24. Μαύρη μοῖρα, ἐνταῦθα. — Ἐδῶ ἀπατάσθῃ. Δὲν χαρίζομαι. Ἀλλὰ ὡς φαίνεται, ἀν' ἀπαιτῆται, πολὺ θάρρος διὰ νὰ ἐκστομίσῃ κἀνείς μίαν ἀλήθειαν, ἀπαιτεῖται ἡρωϊσμός ἀληθινὸς διὰ νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἔχει σφάλματα, τὰ ὅποια ἀνεκάλυψε μόνος τοῦ καὶ ν' ἀκολουθήσῃ μίαν ξένην συμβουλὴν. Διατὶ θυμώνετε ;

25. Ἀποπαῖδι, ἐνταῦθα. — Αὐτὸ τὸ ἴδιον ἔργον, μοῦ τὸ ἐστείλατε πέρυσι δι' Ἀθηναϊκὸν ἡμερολόγιον καὶ δὲν τὸ εἰδέχθην. Διατὶ ἐνομίσατε τὰς στήλας τῆς *Ἠχοῦς Salon des refusés* ;

26. δεσποινίδα Σ. Ι. εἰς Ἀθήνας. — Πολὺ μεταδοτικὸς ὁ ἐνθουσιασμός σας. Ἄλλ' ἀφοῦ ἐγὼ ἂν τὰ ἔβλεπα αὐτὰ ὅλα... θὰ ἐγράφα, διατὶ δὲν γράφετε καὶ σεῖς ; Ἡ «Νεκρολογία» τῆς *Ἑστίας* διὰ τὴν Τρικουπην, θαυμασία. Σὰς εὐχαριστῶ.

27. Πεθαμένην. — Θάρρος. Ἐξέλθετε νικηφόρος ἀπὸ τὸν μικρομεγαλόκοσμον τῶν περισπασμῶν, οἱ ὅποιοι σὰς πολυοροῦν. Πῶς ; ἡ πρώτη θύελλα σὰς παρὰσφύρει ; Ἄν, ὅπως ἐγὼ πιστεύω, αἱ αἰχμαὶ τῶν βασιάνων σας σταματήσουν πρὸ τοῦ ἀδιαπεράστου θώρακος, τὸν ὅποιον θὰ σὰς ὑφάνουν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ καρτεροψυχία, ἡ πεποίθησις εἰς τὸν ἑαυτὸν σας θὰ γείνη πολὺ μεγάλη. Γράφετε πολὺ χαριτωμένα. Θεωρεῖτέ με φίλην σας. Μοῦ γράφετε τὸ ὄνομά σας καὶ τὴν διεύθυνσίν σας ;

28. Δουλαίνε, ἐνταῦθα. — Εὐχαρίστως θὰ διαβιβάσωμεν εἰς τὸν συνάδελφόν μας Σάνκο Πάνσαν, ὅτι ἡ ἀναζητουμένη Δουλαίνε δὲν εἶνε μακράν. Πιστεύω νὰ καταχαρῇ διὰ τὴν εὐνοίαν τῆς μελλούσης κυρίας τοῦ καὶ νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν κύριόν του, τὴν ἐκφρασὴν τῆς ἐκτιμῆσεώς σας «πρὸς τὸν νεκραναστηθέντα ὄνειροπόλον, ὁ ὁποῖος φαίνεται ἀληθινὸς βρυκόλακας εἰς τὸν θετικὸν αἰῶνά μας». Ἐρωτήσεις διὰ τὰ «μικρὰ χαρτάκια» εἰμποροῦν νὰ προτείνουν οἱ συνδρομηταί μας.

29. Φυτογράφω, ἐνταῦθα. — Ἐγνώρισα ἕνα φυτογράφον εἰς Μιτυλήνην, εἶναι χημικὸς μὲ ἀληθινὴν ἀξίαν. Εἶνε τόσῳ καλὸς, ὥστε πιστεύω νὰ γράψῃ διὰ τῆς *Ἠχοῦς* ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησίν σας :

Ἐχει καταφανῇ πλεονεκτήματα ἢ φυτοφαγία ;